

Súd: Mestský súd Bratislava II
Spisová značka: 40P/22/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1223202979
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 09. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dáša Onuferová
ECLI: ECLI:SK:MSBA2:2023:1223202979.2

Uznesenie

Mestský súd Bratislava II, v právnej veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: Z. bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom: Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Bratislava, so sídlom Vazovova č. 7/A, Bratislava, dieťa rodičov: matka - A., trvale bytom Y., otec - K., nar. XX.XX.XXXX, bytom B., v konaní právne zastúpený: advokátska kancelária verita, s.r.o., so sídlom Miletičova 5B, Bratislava,, na návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, takto

rozhodol:

I. Súd upravuje styk otca s maloletým dieťaťom: Z., nasledovne: každý týždeň v kalendárnom roku v stredu čase od 17.00 hod. do 19.30 hod. a každý párný víkend v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 do 19.00 hod. a v nedeľu od 15.00 do 19.00 hod., podľa dohody rodičov v prítomnosti matky maloletého dieťaťa, s tým, že miestom preberania a odovzdania maloletého bude bydlisko matky maloletého, až do právoplatnosti skončenia konania vo veci samej.

II. V zostávajúcej časti súd návrh otca zamietla.

III. Otec je povinný podať návrh vo veci samej o úpravu rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas do rozvodu manželstva, do 30 - tich dní odo dňa doručenia tohto uznesenia.

IV. Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Dňa 17.07.2023 bol tunajšiemu súdu doručený návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa navrhovateľ domáhal, aby bol oprávnený stretávať sa s maloletým Z. každý týždeň v stredu od 17.00 hod. do 19.30 hod., v piatok od 17.00 hod. do 19.30 hod. a v nedeľu od 15.00 hod. do 19.00 hod. s tým, že si otec dieťa prevezme a odovzdá matke v mieste bydliska maloletého dieťaťa.

2. Svoj návrh odôvodnil tým, že s matkou maloletého uzatvorili manželstvo dňa XX.XX.XXXX v M., manželstvo je zapísané v knihe manželstiev matričného úradu M., zväzok XX, ročník XXXX, strana XX, pod poradovým číslom XX., u oboch ide o prvé manželstvo. Počas trvania manželstva sa im narodilo jedno maloleté dieťa - syn Z. Matka maloletého dieťaťa sa odsťahovala zo spoločnej domácnosti ešte dňa 11.10.2022 a následne od 03.01.2023 mu bezdôvodne znemožňuje kontakt s maloletým synom, uvedený stav pretrváva doteraz, dochádza aj k zhoršovaniu poskytovania informácií zo strany matky o maloletom synovi. Zdôraznil, že ku dňu podania tohto návrhu neboli žiadnym spôsobom upravené rodičovské práva a povinnosti k maloletému Z. Matka ho informovala, že sa plánuje odsťahovať zo spoločnej domácnosti a následne spolu so synom odišla dňa 11.10.2022, odvtedy žije v prenajatom byte na Y. č. XX v K.. Po tejto udalosti zostali v úzkom kontakte a stretával sa s ňou a so synom každý druhý alebo tretí deň, od konca novembra do 29.12.2022 sa stretávali každý deň, potom sa ešte videli 31.12.2022 a 01.01.2023. Veril, že sa dá všetko do poriadku, ale dňa 03.01.2023 mu matka zatelefonovala a oznámila mu, že potrebuje odstup, chce čas a že sa s ním nechce mesiac stretávať. Pretože navrhovateľ manželku stále ľúbil a mal záujem zachrániť ich vzťah, chcel rešpektovať jej želanie,

dať jej priestor a netlačiť na ňu. Matka s ním ale prestala úplne komunikovať aj vo veciach týkajúcich sa maloletého. Pretože v danom období manželia predávali byt, v ktorom viedli spoločnú domácnosť, ich komunikácia sa zúžila len na túto oblasť. V súčasnej dobe nemá otec skoro žiadne informácie o maloletom, matka mu neposiela žiadne fotky, nedáva mu žiadne informácie o dieťati a za uvedené obdobie ho vzhliadol len náhodne, napr. raz pri obhliadke predávaného bytu s potenciálnymi kupujúcimi, inokedy náhodne v okolí ich súčasného bydliska. Otec nemá žiadnu istotu, kedy vôbec uvidí maloletého a za daných podmienok vôbec nemá možnosť podieľať sa na starostlivosti, výchove maloletého alebo do nej akokoľvek zasiahnuť či ju ovplyvniť. Súdu predložil ako dôkaz výňatok z komunikácie s matkou, ktorá preukazuje, že matka maloletého s ním o synovi nekomunikuje, nereaguje na jeho otázky, nie je s ňou možná žiadna dohoda, či vôbec komunikácia ohľadom stretnutia sa so synom. Tento stav je už neúnosný a nie je možné ho ďalej akceptovať. Vyjadril presvedčenie, že aj keď vzťah medzi manželmi nefunguje, uvedené nemôže ovplyvniť jeho rodičovské práva voči maloletému, najmä právo podieľať sa na starostlivosti a výchove maloletého a právo maloletého dieťaťa na starostlivosť a výchovu zo strany oboch rodičov.

3. Vzhľadom na vek maloletého otec navrhol upraviť stretávanie sa so synom pravidelne a v kratších časových intervaloch. V prípade, ak by na tom matka trvala, súhlasil aj s tým, aby bola pri ich stretávaní sa so synom prítomná, i keď na to podľa otca nie sú dané objektívne dôvody, pretože je schopný po všetkých stránkach sa o neho postarať. Navrhovaný čas by mal podľa jeho posledných vedomostí zodpovedať režimu maloletého Z., ktorý chodí spať okolo 20-tej hodiny. Kratší rozsah styku cez pracovný týždeň navrhol s ohľadom na pracovný čas jeho zamestnania v P. V nedeľu navrhol, aby s ním bol maloletý v čase od 15.00 hod. do 19.00 hod. V prípade, ak by sa maloletému zmenil režim a chodil by v danom čase spať, zabezpečil by mu aj tento poobedný spánok. Maloletý Z. už má dva roky a konzumuje už tuhú stravu. Navrhovateľ aktuálne žije s svojimi rodičmi, kde má vlastnú izbu a v tejto domácnosti má vytvorené podmienky aj pre dlhšiu realizáciu styku s maloletým. Otec má za to, že odchodom matky so synom zo spoločnej domácnosti došlo k podstatnej zmene pomerov v neprospech maloletého Z., je preto potrebné dočasne upraviť pomery tak, aby maloletý Z. mal priestor tráviť zodpovedajúci čas i s otcom, čo je nepochybne prospešné v záujme stabilizácie ich vzťahu a ďalšieho vývinu maloletého. Z uvedených dôkazov je podľa otca nepochybné, že konaním matky dochádza k porušovaniu rodičovských práv otca podieľať sa na výchove maloletého syna a otec je ukrátený o možnosť a čas stretávať sa so synom, pričom zo strany otca neexistuje žiaden dôvod, aby k takémuto stavu dochádzalo. Podľa navrhovateľa je v súlade so sledovaným a chráneným záujmom maloletého dieťaťa, umožniť aj rodičovi, ktorý s maloletým dieťaťom nežije v spoločnej domácnosti, pravidelný a čo najširší kontakt, aby aj tento rodič mohol výchovne pôsobiť na dieťa.

4. Ako dôkazy navrhovateľ predložil súdu rodný list maloletého, sobášny list, komunikáciu rodičov.

5. Súd požiadal kolízneho opatrovníka, aby vykonal šetrenie v domácnostiach oboch rodičov. Zo správy kolízneho opatrovníka, doručeného súdu dňa 27.07.2023 súd zistil, matka býva spolu s maloletým Z. v prenajatom 1 - izbovom byte, ktorý bol na požadovanej hygienickej úrovni. K otázke styku otca s maloletým uviedla, že styk otcovi neumožňuje z dôvodu dlhodobého rodičovského konfliktu, ktorého býval maloletý svedkom, a preto nechce, aby sa to zopakovalo. Maloletý teraz nie je na otca zvyknutý. Otca má zablokovaného v telefóne, nekomunikuje s ním, pre informácie o zdravotnom stave musí otec kontaktovať pediatričku.

V ten istý deň bolo vykonané šetrenie aj v domácnosti otca maloletého Z. ktorý býva v 1 - izbovom byte so svojím otcom v jeho vlastníctve. U otca neplánuje bývať dlhodobo, ide iba o dočasné riešenie.

Kolízny opatrovník konštatoval, že v domácnostiach oboch rodičov sú vytvorené vhodné podmienky pre napĺňanie potrieb maloletého, jeho priaznivý fyzický, psychický a sociálny vývin.

6. Podľa § 2 ods. 1, 2 zákona č. 161/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak. Na účely tohto zákona sa pojmy žaloba, strana a spor vykladajú ako návrh na začatie konania, účastník konania (ďalej len "účastník") a konanie podľa tohto zákona, ak z povahy veci nevyplýva inak.

7. Podľa § 324 ods. 1, 2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd.

8. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

9. Podľa § 324 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (CSP), pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie. Na konanie o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je príslušný okresný súd (ods. 2). Neodkladné opatrenie súd nariadi iba za predpokladu, ak sledovaný účel nemožno dosiahnuť zabezpečovacím opatrením (ods. 3).

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená. Neodkladným opatrením možno strane okrem iného uložiť aby niečo vykonala, niečoho sa zdržala alebo niečo znášala (ods. 2 písm. d) CSP).

11. Podľa § 329 ods. 1 CSP, súd môže rozhodnúť o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia aj bez výsluchu a vyjadrenia strán a bez nariadenia pojednávania. Ak rozhoduje odvolací súd o odvolaní proti uzneseniu o zamietnutí neodkladného opatrenia, umožní sa protistrane vyjadriť k odvolaniu a k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia. Podľa ods. 2, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie.

12. Podľa § 330 ods. 1 CSP, súd môže určiť, že neodkladné opatrenie bude trvať len po určený čas. Podľa ods. 2, pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. Podľa ods. 3, ak po vydaní uznesenia, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, dôjde k zmene skutkových okolností významných pre rozhodnutie, nezakladá právoplatné rozhodnutie, ktorým bol zamietnutý návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, prekážku rozhodnutej veci.

13. Podľa § 332 ods. 1 CSP, neodkladné opatrenie je vykonateľné doručením, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

14. Podľa § 333 CSP, neodkladné opatrenie zanikne, ak uplynul čas, na ktorý bolo nariadené.

15. Podľa § 334 CSP, súd na návrh neodkladné opatrenie zruší, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

16. Podľa § 360 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný mimosporový poriadok účinný od 01.07.2016 (CMP) zaradeného do časti Niektoré ustanovenia o neodkladných a iných opatreniach súdu; neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

17. Podľa § 363 CMP, súd môže aj bez návrhu zrušiť nariadené neodkladné opatrenie, ak sa zmenia pomery alebo ak odpadli dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

18. Podľa § 366 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť platiť výživné v nevyhnutnej miere.

19. Podľa § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd, alebo do striedavej osobnej starostlivosti. Podľa § 367 ods. 3, uznesenie o nariadení neodkladného opatrenia je vykonateľné vyhlásením; ak sa nevyhlasuje, je vykonateľné, len čo bolo vyhotovené.

20. Podľa § 365 ods. 1 CMP, predmetné ustanovenie sa vzťahuje výlučne k neodkladnému opatreniu vo veciach ochrany maloletého, ak sa ocitne maloletý bez akejkoľvek starostlivosti alebo ak je jeho život, zdravie a priaznivý vývoj vážne ohrozený alebo narušený, súd neodkladným opatrením nariadi, aby bol maloletý dočasne zverený do starostlivosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby, ktorú v uznesení určí. O návrhu na nariadenie takéhoto neodkladného opatrenia rozhodne súd najneskôr do 24 hodín od doručenia návrhu (§ 365 ods. 2 CMP). Pri ostatných neodkladných opatreniach týkajúcich sa maloletých detí, pokiaľ nie je v zákone výslovne uvedené inak, platí všeobecná lehota na rozhodnutie o návrhu na neodkladnú úpravu 30 dní (§ 328 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP).

21. Podľa 121 CMP, rozsudky o úprave výkonu rodičovských práv a povinností a výžive maloletých a o priznaní, obmedzení alebo o pozbavení rodičovských práv a povinností alebo o pozastavení ich výkonu možno zmeniť alebo zrušiť aj bez návrhu, ak sa zmenia pomery. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku (CSP), ak tento zákon neustanovuje inak.

22. Podľa § 234 CSP ods. 1, súd rozhoduje uznesením, ak nerozhoduje vo veci samej. Podľa ods. 2, ak nie je ďalej ustanovené inak, použijú sa na uznesenie primerane ustanovenia o rozsudku.

23. Cieľom neodkladných opatrení je provizórna (dočasná) úprava pomerov účastníkov konania s cieľom umožniť ničím nerušené rozhodovanie vo veci samej. Dočasné rozhodnutie môže slúžiť aj ako záruka efektívnosti budúceho núteného výkonu súdneho rozhodnutia. Takéto rozhodnutie je dočasné, nie je rozhodnutím vo veci samej. Účelom tohto inštitútu je rýchla a dočasná úprava právnych pomerov účastníkov. V konaní o starostlivosti súdu o maloleté deti môže byť tiež nariadené neodkladné opatrenie, avšak súd musí starostlivo uvážiť, či sú pre také opatrenie splnené všetky zákonné podmienky.

24. Keďže neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením navrhovateľ nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru predbežného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. To však neznamená, že ho súd môže vydať len na základe tvrdení navrhovateľa, bez osvedčenia aspoň základných skutočností, ktoré by umožnili prijať záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, a bez osvedčenia nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy (viď rozhodnutie IV. ÚS 84/9).

25. Nariadenie neodkladného opatrenia teda predpokladá, aby sa aspoň osvedčila danosť práva a aby nebolo vážnejších pochybností o potrebe takejto úpravy. V súvislosti s rozhodovaním o neodkladných opatreniach v konaní o starostlivosti o maloleté deti treba uviesť, že zmyslom právnej úpravy formou takýchto opatrení v uvedených konaniach je ochrana práv detí v prípade konkrétneho ohrozenia. Starostlivosť treba chápať ako procesný nástroj, pričom jeho úprava potvrdzuje provizórnosť ako pojmový znak neodkladného opatrenia nariadeného v prebiehajúcom konaní. Keďže neodkladné opatrenie nie je konečným rozhodnutím, jeho nariadením jeho navrhovateľ nenadobúda definitívne práva, o ktorých bude rozhodnuté až rozhodnutím vo veci samej. Z charakteru neodkladného opatrenia vyplýva, že pred jeho nariadením súd nemusí zistiť všetky skutočnosti, ktoré sú potrebné pre vydanie končného rozhodnutia a pri zisťovaní nemusí byť vždy dodržaný formálny postup stanovený na dokazovanie. Je však nutné, aby boli osvedčené aspoň základné skutočnosti potrebné pre záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako i osvedčenie nebezpečenstva hroziacej ujmy.

26. Podľa § 24 ods. 4 Zákona o rodine súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností alebo pri schvaľovaní dohody rodičov rešpektuje právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a vždy prihliadne na záujem maloletého dieťaťa, najmä na jeho citové väzby, vývinové potreby, stabilitu budúceho výchovného prostredia a ku schopnosti rodiča dohodnúť sa na výchove a starostlivosti o dieťa s druhým rodičom. Súd dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržovanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi.

27. Podľa čl. 18 ods. 1 Dohovoru o právach dieťaťa štát, ktoré sú zmluvnými stranami tohto Dohovoru, musia vynaložiť maximálne úsilie na to, aby bola uznaná zásada, že obidvaja rodičia majú spoločnú zodpovednosť za výchovu a rozvoj dieťaťa. Základným zmyslom ich starostlivosti musí byť pritom najlepší záujem dieťaťa.

28. Podľa § 28 ods. 1 Zákona o rodine súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä

- a) sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývin maloletého dieťaťa, zastupovanie maloletého dieťaťa,
- b) správa majetku maloletého dieťaťa,
- c) správa majetku maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 2 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti majú obaja rodičia. Pri ich výkone sú povinní chrániť záujmy maloletého dieťaťa.

Podľa § 28 ods. 3 Zákona o rodine rodičovské práva a povinnosti vykonáva jeden z rodičov, ak druhý z rodičov nežije, je neznámy alebo ak nemá spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu. Platí to aj v prípade, ak jeden z rodičov bol pozbavený rodičovských práv a povinností, ak mu bol výkon jeho rodičovských práv a povinností obmedzený alebo pozastavený.

29. Podľa § 38 ods. 2 Zákona o rodine ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa, súd rodičom obmedzí výkon ich rodičovských práv, ak

- a) žijú trvalo neusporiadaným spôsobom života,
- b) svoje povinnosti vyplývajúce z rodičovských práv a povinností nevykonávajú vôbec, alebo
- c) nezabezpečujú výchovu maloletého dieťaťa.

30. Z rozsudku Krajského súdu v Prešove z 05.12. 2013, sp. zn. 21CoP/12/2013 súd uvádza, že rodič, ktorému je dieťa zverené do osobnej starostlivosti, je okrem iného povinný, aby so zreteľom na záujem dieťaťa na prospešnom styku s druhým rodičom vytváral priaznivé podmienky na styk, a to vedením dieťaťa k tomu, aby sa chcelo stretávať s rodičom a malo k nemu správny vzťah. Spolupôsobenie druhého rodiča na výchove maloletého dieťaťa je dôležité. Nemožno pritom zabudnúť na potrebu udržiavania vzťahu medzi rodičom a maloletým dieťaťom v zmysle chápania ho ako vzoru a autority, ktorý s rastúcim vekom dieťaťa bude nadobúdať širšie rozmery.

31. Z rozsudku Krajského súdu v Bratislave zo dňa 04.03.2014, sp. zn. 5Co/305/2013, súd uvádza, že úlohou rodiča, ktorý má maloleté dieťa v osobnej starostlivosti, je okrem iného aj to, aby so zreteľom na záujem dieťaťa vytváral priaznivé podmienky na styk druhého rodiča s maloletým dieťaťom, a to najmä vedením dieťaťa k správne mu vzťahu k tomuto rodičovi. Ak je konanie rodiča, ktorý má dieťa v osobnej starostlivosti, v rozpore so záujmom dieťaťa (a tak je to aj vtedy, ak je toto konanie len prejavom svojvôle a prehliadania významu spoluúčasti druhého rodiča na výchove dieťaťa), súd vždy uváži, či nie sú splnené podmienky na prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa a rozhodnutia o osobnej starostlivosti. Nie je bezvýznamné, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do osobnej starostlivosti, sa pokladá za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ktorý môže ohroziť vývoj osobnosti dieťaťa v citovej a charakterovej oblasti.

32. Z Rozhodnutia Najvyššieho súdu ČSR z 30. 05.1967, sp. zn. 5 Cz 57/1967, R96/1967, súd uvádza, že v prípade bránenia styku rodiča s dieťaťom je povinnosťou súdu, aby najprv skúmal podrobným spôsobom motívy odporu rodiča, ktorý vychováva dieťa, k styku dieťaťa s druhým rodičom. Ak je konanie rodiča, ktorý vychováva dieťa, v rozpore so záujmom dieťaťa (a to je tomu aj vtedy, ak je uvedený odpor prejavom svojvôle a prehliadania významnej čiastočnej spoluúčasti druhého rodiča), uváži súd vždy, či nie sú splnené podmienky pre prípadnú zmenu výchovného prostredia maloletého dieťaťa. V tej súvislosti nie je bez významu, že bezdôvodné bránenie maloletému dieťaťu v styku s rodičom, ktorému nebolo zverené do výchovy, je pokladané za výrazný nedostatok vo výchove maloletého dieťaťa, ohrozujúci vývoj osobnosti dieťaťa menovite v citovej a charakterovej oblasti.

33. V danom prípade súd po oboznámení s návrhom dospel k záveru, že boli splnené podmienky na to, aby ešte pred meritorným rozhodnutím vo veci bolo neodkladnou úpravou potrebné neodkladne korigovať, resp. upraviť pomery účastníkov, keďže boli splnené základné predpoklady naliehavosti takejto dočasnej úpravy právnych pomerov k maloletému dieťaťu. Otec sms komunikáciou medzi rodičmi osvedčil, že sa o kontakt s matkou za účelom stretnutí sa s maloletým márne viackrát pokúšal. Napokon, ani matka pri šetrení pomerov kolíznym opatrovníkom nepopierala, že má telefónne číslo otca zablokované, nevie sa jej dovolať a žiadnym iným spôsobom s ním nekomunikuje. V tejto súvislosti súd apeluje na matku maloletého, aby vo veci starostlivosti o dieťa s navrhovateľom ako jeho otcom riadne komunikovala, umožňovala mu výkon jeho rodičovských práv, poskytovala mu informácie o maloletom, a ignoráciou osoby otca neupierala otcovi jeho základné rodičovské práva a nebránila mu v ich výkone.

34. Súd pri rozhodovaní postupoval v zmysle ust. § 24 ods. 4 Zákona o rodine, podľa ktorého súd pri rozhodovaní o výkone rodičovských práv a povinností dbá, aby bolo rešpektované právo dieťaťa na výchovu a starostlivosť zo strany obidvoch rodičov a aby bolo rešpektované právo dieťaťa na udržiavanie pravidelného, rovnocenného a rovnoprávneho osobného styku s obidvomi rodičmi. Preto súd upravil

styk otca s maloletým Z. v zmysle návrhu otca každý týždeň v kalendárnom roku v stredu čase od 17.00 hod. do 19.30 hod. a každý párný víkend v kalendárnom roku v sobotu od 15.00 do 19.00 hod. a v nedeľu od 15.00 do 19.00 hod., podľa dohody rodičov aj v prítomnosti matky maloletého dieťaťa, ak to matka maloletého uzná za potrebné podľa aktuálneho nastavenia dieťaťa, potom sa samozrejme môže styk realizovať už bez jej prítomnosti. V takom prípade, ak sa styk bude realizovať bez prítomnosti matky, bude miestom preberania a odovzdania dieťaťa bydlisko matky.

35. Súd zamietol návrh v časti úpravy styku počas týždňa v piatok od 17.00 - 19.30 hod., ako i každú nedeľu v čase od 15.00 - 19.00 hod., z dôvodu, aby mala matka každý druhý víkend voľný a mohla si prípadne s Viktorom napláňovať spoločný program. Súd zároveň v párný víkend, kedy otcovi určil styk, tento rozšíril aj na sobotu v rovnaký čas od 15.00 - 19.00 hod., tak, aby mohol mať otec priestor pre budovanie a rozvíjanie si vzťahu so synom, čo je nesporne v záujme maloletého dieťaťa, aby vyrastalo aj v prípade, že sa vzťah rodičov rozpadne, obklopené záujmom a starostlivosťou poskytovanou z oboch strán. Je povinnosťou matky ako primárneho rodiča, ktorá zabezpečuje starostlivosť o dieťa na dennej báze, styk otca s maloletým zabezpečiť, dieťa pozitívne k styku motivovať a vytvoriť podmienky na to, aby mohlo k stretávaniu dôjsť, čo obsahuje napr. aj povinnosť matky dohodnúť si s otcom náhradný termín v prípade choroby dieťaťa. Matkin doterajší prístup, ktorý možno charakterizovať ako svojvôľu a popieranie dôležitosti úlohy otca v živote dieťaťa, keď si otca v telefóne zablokovala, nekomunikuje s ním vo veci starostlivosti o maloletého ani žiadnym iným spôsobom, súd hodnotí ako absolútne nevyhovujúci a v príkrom rozpore so záujmom dieťaťa. Nech by boli spory medzi manželmi akéhokoľvek charakteru, ak nie je vo vzťahu k matke alebo dieťaťu vyvíjané zo strany otca násilie, fyzické alebo psychické, čo matka neuviedla vo výpovedi pred kolíznym opatrovníkom pri šetrení pomerov; je povinnosťou matky ako rodiča s otcom dieťaťa vo veciach starostlivosti o maloletého Z. riadne komunikovať, informovať ho o jeho zdravotnom stave a vývoji a najmä, umožniť mu riadny styk s otcom. Dieťa nie je majetkom matky, ale bytosťou, pre ktorú sú pre jeho riadny fyzický a psychický vývoj nevyhnutní obaja rodičia, interakcia s nimi a možnosť aj napriek rozpadu ich vzťahu vyrastať v láskyplnom a podnetnom prostredí.

36. Súd zároveň vo výroku uznesenia zaviazal navrhovateľa/otca maloletého Z. aby si podal návrh vo veci samej na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému do 30 dní odo dňa doručenia tohto uznesenia, v rámci ktorého bude vykonané riadne dokazovanie a dôjde ku komplexnej úprave starostlivosti o dieťa.

37. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 CSP, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajšom súde, písomne, v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Ak účastník nepredloží potrebný počet rovnopisov a príloh, súd vyhotoví kópie na jeho trovy. (125 ods. 3 CSP)